

Els noms dels oficis

LL'infermer de la mort. Aquest és el títol

que vam triar per obrir la informació que recollia que Joan Vila havia

confessat un total d'onze morts d'ancians residents al geriàtric la Caritat d'Olot. I aquest és el títol que ens ha suposat una allau de crítiques, queixes i etcètera per part dels professionals de la infermeria que s'han sentit ofesos en l'amor propi i en el seu honor. Ens han baixat cops de roc de tots costats. Uns perquè ens diuen que som ignorants perquè en Joan Vila no era infermer sinó zelador. En Joan Vila era i així constava en l'organigrama laboral de la Caritat (abans que l'eliminessin per causa justificada) «auxiliar d'infermeria». Doncs ni una cosa ni l'altra. Taules. Però d'altres dels que ens han recriminat ja deixen clar que trobarien el títol ofensiu encara que Vila, a qui jo de fet considero més apropiat anomenar exterminador d'ancians, fos infermer titulat i hagués exercit aquestes funcions amb total autoritat. Un problema molt similar vam tenir quan una altra auxiliar d'infermeria, María Adelaida Romero, va matar amb un bisturí, després de sedar-lo amb professionalitat d'infermera titulada, el seu xicot a Roses en una nit de cap d'any. El temperi que es va organitzar perquè al titular no s'especificava que l'assassina era auxiliar i no pas infermera va ser descomunal. El dia que vam titular que havien assassinat una botiguera a Palafrugell, tampoc no vam aprovar la redacció. Veus clamant que rectificuéssim perquè Montserrat Sánchez no era la mestressa de la botiga i, per tant, no se la podia qualificar de botiguera sinó dependenta, per més que en fos la responsable total. La cosa va anar a més quan vam dir-li atracador a en Gabriel Esteras, condemnat una desena de cops per atracaments que ell mateix havia confessat. La seva germana exigia que restablíssim l'honor del noi i l'anomenéssim pel seu ofici de «pintor decorador». Inaudit. Sort que alguns col·lectius professionals no tenen la pell tan fina i entenen que una poma podrida no podreix tot el col·lectiu. Des d'aquí vull agrair al ram del transport que no ens muntessin una tocada de clàxon pels dies i dies que vam parlar del «camioner assassí en sèrie» Volker Eckert i confio que els paletes no ens llançaran totxos per haver explicat que un paleta, un de concret, en Pere Puig, ha matat quatre persones amb un rifle.

A vegades les queixes no vénen dels col·lectius professionals sinó dels habitants dels espais geogràfics concrets, com la gent d'Olot que es queixa (alguns només) que la seva ciutat només apareix a les notícies per afers criminals. Que pensin. És que en dos mesos els ha aparegut un assassí en sèrie i un assassí múltiple, circumstància que passa comptades vegades i en comptats indrets. Poden tenir per segur que si un olotí guanya el premi Nobel, fa un descobriment mèdic rellevant o si m'atabaleu guanya el pot del Pasapalabra, s'ompliran planes amb la bona notícia. Però no és el cas i de moment els noticiables són criminals.

Publicat a:

-Format Presència Girona 26-12-2010 Pàgina 4

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/349406-els-noms-dels-oficis.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss